

EZSDRÁS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

FEJEZET 1

Czírus persa király első esztendejében, hogy beteljesednék az Úrnak Jeremiás szája által mondott beszéde, felindítá az Úr Czírus persa király lelkét, és ő kihirdetteté az ő egész birodalmában, előszóval és írásban is, mondván:

² Így szól Czírus, a persa király: Az Úr, a mennynek Istene e föld minden országait nékem adta, és Ő parancsolta meg nékem, hogy építsek néki házat Jeruzsálemben, mely Júdában van;

³ Valaki azért ti köztetek az ő népe közül való, legyen vele az ő Istene, és menjen fel Jeruzsálembe, mely Júdában van, és építse az Úrnak, Izráel Istenének házát, ő az Isten, ki Jeruzsálemben lakozik.

⁴ És mindenkit, a ki még megmaradt, minden helyről, a hol lakik, segítsék azon helynek férfiai ezüsttel, arannyal, jószággal és barommal, azzal együtt, a mit önkénytesen adnak az Isten házának, mely Jeruzsálemben van.

⁵ Fölkelének azért Júda és Benjámin családfői és a papok és a Léviták, és mindnyájan, a kiknek felindítá az Isten lelköket, hogy felmenjenek az Úr házának építésére, mely Jeruzsálemben van.

⁶ És minden körülők lakók segíték őket ezüst edényekkel, arannyal, jószággal, barommal, drágaságokkal, mindazon kívül, a mit önkénytesen adának.

⁷ Czírus király pedig előhozatá az Úr házának edényeit, melyeket Nabukodonozor hozatott vala el Jeruzsálemből, s az ő isteneinek házába helyezett vala;

⁸ Előhozatá ezeket Czírus, a persák királya, Mithredáthes kincstartó kezeihez, a ki is átszámolá azokat Sesbassárnak, Júda fejedelmének.

⁹ És számok ez vala: Harmincz arany medencze, ezer ezüst medencze, huszonkilencz kés,

¹⁰ Harmincz arany pohár, négyszáztíz másrendbeli ezüst pohár, és ezer más edény.

¹¹ Minden arany és ezüst edényeknek száma ötezernégyszáz. Mindezt magával vivé Sesbassár, mikor a foglyok kijövének Babilóniából Jeruzsálembe.

FEJEZET 2

Ezek pedig a tartományok fiai, kik feljöttek vala a rabság foglyai közül, a kiket Nabukodonozor, Babilónia királya, fogva vitetett Babilóniába, s most visszajövének Jeruzsálembe és Júdába, kiki az ő városába.

² Kik jövének Zorobábel, Jésuával, Nehémiással, Serájával, Rélájával, Mordokhaival, Bilsánnal, Mispárral, Bigvaival, Rehummal, Baanával. Izráel népe férfiainak száma ez:

- ³ Paros fiai kétezerszázhetvenkettő;
- ⁴ Sefátja fiai háromszázhetvenkettő;
- ⁵ Árah fiai hétszázhetvenöt;
- ⁶ Pahath-Moáb fiai, Jésua és Joáb fiaitól, kétezernyolczszáztizenkettő;
- ⁷ Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
- ⁸ Zattu fiai kilencszáznegyvenöt;
- ⁹ Zakkai fiai hétszázhatvan;
- ¹⁰ Báni fiai hatszáznegyvenkettő;
- ¹¹ Bébai fiai hatszázhuszonhárom;
- ¹² Azgád fiai ezerkétszázhuszonkettő;
- ¹³ Adónikám fiai hatszázhatvanhat;
- ¹⁴ Bigvai fiai kétezerötvenhat;
- ¹⁵ Ádin fiai négyszázötvennégy;
- ¹⁶ Áter fiai, Ezékiástól, kilenczvennyolcz;
- ¹⁷ Bésai fiai háromszázhuszonhárom;
- ¹⁸ Jórá fiai száztizenkettő;
- ¹⁹ Hásúm fiai kétszázhuszonhárom;
- ²⁰ Gibbár fiai kilenczvenöt;
- ²¹ Bethlehem fiai százhuszonhárom;
- ²² Netófah férfiai ötvenhat;
- ²³ Anathóth férfiai százhuszonnyolcz;
- ²⁴ Azmáveth fiai negyvenkettő;
- ²⁵ Kirjáth-Árim, Kefira és Beéróth fiai hétszáznegyvenhárom;
- ²⁶ Ráma és Géba fiai hatszázhuszonegy;
- ²⁷ Mikmás férfiai százhuszonkettő;
- ²⁸ Béthel és Ái férfiai kétszázhuszonhárom;
- ²⁹ Nebó fiai ötvenkettő;
- ³⁰ Magbis fiai százötvenhat;
- ³¹ A másik Élám fiai ezerkétszázötvennégy;
- ³² Hárím fiai háromszázhusz;
- ³³ Lód, Hádíd és Ónó fiai hétszázhuszonöt;
- ³⁴ Jérikó fiai háromszáznegyvenöt;
- ³⁵ Szenáa fiai háromezerhatszázharmincz;
- ³⁶ A papok: Jedája fiai, Jésua családjából, kilencszázhetvenhárom;
- ³⁷ Immér fiai ezerötvenkettő;
- ³⁸ Pashur fiai ezerkétszáznegyvenhét;
- ³⁹ Hárím fiai ezertizenhét;
- ⁴⁰ A Léviták: Jésuának és Kadmiélnak fiai, Hodávia fiaitól, hetvennégy.
- ⁴¹ Az énekesek: Asáf fiai százhuszonnyolcz;
- ⁴² A kapunállók fiai: Sallum fiai, Ater fiai, Talmón fiai, Akkub fiai, Hatita fiai, Sóbai fiai, összesen százharminczkilencz.
- ⁴³ A Léviták szolgálói: Siha fiai, Hasufa fiai, Tabbaóth fiai;
- ⁴⁴ Kérósz fiai, Sziaha fiai, Pádón fiai,

- ⁴⁵ Lebána fiai, Hagába fiai, Akkub fiai,
⁴⁶ Hágáb fiai, Salmai fiai, Hanán fiai,
⁴⁷ Giddél fiai, Gahar fiai, Reája fiai,
⁴⁸ Resin fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai,
⁴⁹ Uzza fiai, Pászéah fiai, Bészai fiai,
⁵⁰ Aszna fiai, Meunim fiai, Nefiszim fiai.
⁵¹ Bakbuk fiai, Hakufa fiai, Harhur fiai,
⁵² Basluth fiai, Mehida fiai, Harsa fiai,
⁵³ Barkósz fiai, Sziszerá fiai, Temah fiai,
⁵⁴ Nesiah fiai, Hatifa fiai;
⁵⁵ Salamon szolgáinak fiai: Szótai fiai, Haszszófereth fiai, Peruda fiai.
⁵⁶ Jaalá fiai, Darkón fiai, Giddél fiai,
⁵⁷ Sefátia fiai, Hattil fiai, Pókhereth-Hássebaim fiai, Ámi fiai.
⁵⁸ Összesen a Léviták szolgái és a Salamon szolgáinak fiai háromszázkilenczvenkettő.
⁵⁹ És ezek, a kik feljövének Tél-Melahból, Tél-Harsából, Kerub-Addán-Immérből, de nem mondhatták meg családjukat és eredetüket, hogy Izráel közül valók-é:
⁶⁰ Delája fiai, Tóbiás fiai, Nekóda fiai hatszázötvenkettő.
⁶¹ És a papok fiai közül: Habája fiai, Hakkós fiai, Barzillai fiai, ki a Gileádbeli Barzillai leányai közül vett magának feleséget, és ezek nevéből nevezteték;
⁶² Ezek keresték írásukat, tudniillik a nemzetségek könyvét, de nem találák, miért is kirekesztetének a papságból;
⁶³ És megmondá nekik a király helytartója, hogy ne egyenek a szentséges áldozatból, mígnem pap ítél az Urimmal és Tummimmal.
⁶⁴ Mind az egész gyülekezet együtt negyvenkétezerháromszázhatvan.
⁶⁵ Szolgáikon és szolgálóikon kívül - ezek száma hétezerháromszázharminczhét - valának nekik énekes férfiak és asszonyaik kétszázan.
⁶⁶ Lovaik hétszázharminczhat, öszvéreik kétszáznegyvenöt;
⁶⁷ Tevéik négyszázharminczöt, hatezerhétszázhusz számmal.
⁶⁸ A családfők közül pedig, mikor megérkezének az Úr házához, mely Jeruzsálemben van, némelyek önkénytesen adakozának az Isten házára, hogy fölépítenék azt az ő helyén;
⁶⁹ Tehetségök szerint adának az építés költségére aranyban hatvanegyezer dáríkot, s ezüstben ötezer mánét, és száz papi ruhát.
⁷⁰ És lakozának mind a papok, mind a Léviták, mind a nép fiai, mind az énekesek, mind a kapunállók, mind a Léviták szolgái városaikban, s így az egész Izráel a maga városaiban vala.

FEJEZET 3

Mikor pedig eljőve a hetedik hónap, és Izráel fiai az ő városaiban lakozának, felgyüle a nép egyenlőképen Jeruzsálemben.

² És fölkele Jészua, Jósádák fia, és az ő atyjafiai, a papok, és Zorobábel, Sealtiel fia s az ő atyjafiai, és megépíték Izráel Istenének oltárát, hogy áldozzanak rajta égőáldozatokat, a mint írva van Mózesnek, az Isten emberének törvényében.

³ És erős fundamentomra állíták fel az oltárt, mert félnek vala a földnek népétől, és

áldozának rajta égőáldozatokat az Úrnak, reggeli és estveli égőáldozatokat.

⁴ És megülek a sátoros ünnepet, a mint írva van, s áldozának égőáldozatot napról-napra szám és szokás szerint minden napit az ő napján.

⁵ És azután áldozák az állandó napi, továbbá a hónapok első napjain s az Úr minden szent ünnep napjain viendő égőáldozatot, és mindazokért valót, a kik önkénytesen ajándékoznak az Úrnak.

⁶ Tehát a hetedik hónap első napjától fogva kezdének égőáldozatot áldozni az Úrnak, a mikor az Úr templomának alapköve még nem tétetett le.

⁷ És adának pénzt a kő- és favágóknak s a mesterembereknek, és ételt és italt és olajat a Sidonbelieknek és Tírusbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat a Libánonról a joppéi tenger felé, Czírus, persa király nékik adott engedelme szerint.

⁸ Második esztendőben azután, hogy fölmenének az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban megkezdtek az építést Zorobábel, a Sealtiel fia és Jészua, a Jósádák fia és a többi atyjafiaik, a papok és Léviták és mindnyájan, a kik a fogságból visszajöttek vala Jeruzsálembe, és rendelék a Lévitákat, a kik húsz esztendősek vagy azon felül valának, az Úr háza építésének vezetésére.

⁹ És előlálta Jészua, az ő fiai és atyjafiai, Kadmiél és fiai, a Júda fiai, egyenlőképen, hogy vezérei legyenek az Isten házát építő munkásoknak, továbbá Hénádád fiai, fiaik és testvéreik, - mind Léviták.

¹⁰ S midőn az építők letették az Úr templomának alapkövét, Jészua és Zorobábel oda állaták a papokat öltözetükben kürtökkel, s a Lévitákat, Ásáf fiait czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Urat, Izráel királyának, Dávidnak rendelete szerint.

¹¹ És énekelének, dicsérvén az Urat és hálát adván néki, mert jó mert mindörökké van az ő irgalmassága Izráelen! És mind az egész nép nagy felszóval kiált vala, dicsérvén az Urat, hogy az Úr házának alapköve immáron letétetett!

¹² Nagy sokan pedig a papok és a Léviták és a családfők közül, a vének, a kik látták vala az első házat, mikor alapot vetnek vala most e háznak az ő szemök előtt, nagy felszóval sírnak vala, sokan pedig örömben nagy felszóval kiáltanak vala;

¹³ Úgy hogy a nép nem tudja vala megkülönböztetni az örömben való kiáltást a nép siralmának szavától, mert a nép kiált vala nagy felszóval, és ez a szó messze földre meghallatott.

FEJEZET 4

Mikor pedig meghallák Júda és Benjámin ellenségei, hogy a kik a fogságból visszatértek, templomot építenek az Úrnak, Izráel Istenének:

² Menének Zorobábelhez és a családfőkhöz, s mondának nékik: Hadd építsünk együtt veletek, mert miképen ti, úgy mi is a ti Isteneteket keressük s néki áldozunk Esárhaddon, Assiria királyának idejétől fogva, s ki ide hozott fel minket!

³ És monda nékik Zorobábel és Jészua és Izráel családainak többi fői: Nem veletek együtt kell nekünk házat építeni a mi Istenünknek, hanem mi magunk fogunk építeni az Úrnak, Izráel Istenének, a miképen megparancsolta nekünk a király, Czírus, Persia királya.

⁴ És igyekezék e tartomány népe megkötni Júda népének kezeit és elrémíteni azt az építéstől.

⁵ És felbérelni ellene tanácsosokat, hogy semmivé tegyék szándékát Czírusnak, Persia királyának egész idejében, Dárius persa király uralkodásáig.

⁶ És Ahasvérus uralkodásakor uralkodásának kezdetén, vádolást íranak Júda és

Jeruzsálem lakói ellen.

⁷ Artaxerxes napjaiban pedig Bislám, Mithredathes és Tábeél s ennek többi társai írtak vala Artaxerxeshez a persiai királyhoz, s e levelet arám betűkkel írták, mely azután arám nyelvre fordíttatott át.

⁸ Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár, írának egy levelet Jeruzsálem ellen Artaxerxes királyhoz ekképen.

⁹ Írának pedig ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a Dineusok, Afársatakeusok, Tarpeleusok, Afárseusok, Arkeveusok, Babilóniabeliek, Susánkeusok, Dehaveusok és a Hélameusok.

¹⁰ És a többi népek, a kiket a nagy és dicsőséges Asznapár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, melyek a folyóvizen túl vannak és a többi.

¹¹ Ez mássa a levélnek, melyet hozzá, Artaxerxes királyhoz küldének: "A te szolgálid, a folyóvizen túl lévő férfiak és, a többi.

¹² Tudtára légyen a királynak, hogy a zsidók, a kik feljöttek tőled, megérkezének hozzánk Jeruzsálembe; a visszavonó és gonosz várost építik, a kőfalakat készítik s a fundamentumokat javítgatják.

¹³ Mostan tudtára légyen a királynak, hogy ha ez a város megépíttetik s a kőfalak elkészülnek, adót, rovást és úti vámot nem fognak fizetni, s a királyok jövedelmét megkárosítják.

¹⁴ Mostan, mivel a palota savával sózunk s épen ezért a király kárát nem illik elnéznünk, ez okért küldjük e levelet és tudatjuk a királylyal,

¹⁵ Hogy nézzen utána valaki atyáid történeteinek könyvében, és meg fogod találni a történetek könyvében, és megtudod, hogy e város visszavonó és királyokat és tartományokat megkárosító város volt, s hogy eleitől fogva lázadások történtek abban, ezért pusztíttatott is el e város.

¹⁶ Tudatjuk mi a királylyal, hogy ha ez a város megépülend és a kőfalak elkészülnek: ennek miatta birtokod a folyóvizen túl nem leszen."

¹⁷ A király választ küldött Rehumnak, a helytartónak és Simsainak, a kancellárnak és többi társaiknak, a kik Samariában laknak vala, és minden folyóvizen túl lakozóknak: "Békesség és a többi.

¹⁸ A levél, melyet hozzánk küldtetek, világosan felolvastatott előttem;

¹⁹ És megparancsolám, hogy nézzenek utána, és úgy találák, hogy ez a város eleitől fogva királyok ellen támadó volt, és hogy pártütés és lázadás történt vala benne;

²⁰ És hogy hatalmas királyok voltak Jeruzsálemben és uralkodtak minden a folyóvizen túl lakókon, és adó, rovás és úti vám fizettetett nékik.

²¹ Mostan azért parancsoljátok meg, hogy akadályozzák meg a férfiakat, s e város ne építtessék addig, míg tőlem parancsolat nem jövend;

²² És meglássátok, hogy ebben valami mulasztást el ne kövessetek, hogy ne nevedekdjék a veszedelem a királyok megkárosítására!"

²³ Mihelyt Artaxerxes király levelének mássa felolvastaték Rehum és Simsai, a kancellár és társaik előtt, menének nagy hamarsággal Jeruzsálembe a zsidókhoz, és megakadályozák őket erővel és hatalommal.

²⁴ Akkor megszűnék az Úr házának építése, mely Jeruzsálemben van, és szünetelt Dárius, Persia királya uralkodásának második esztendejéig.

És prófétáknak a próféták, Aggeus, a próféta és Zakariás az Iddó fia a zsidóknak, a kik valának Júdában és Jeruzsálemben, szólván nékik az Izráel Istenének nevében.

² Akkor fölkelének Zorobábel, Sealtiel fia és Jészua, a Jósádák fia, és hozzá kezdenének Isten háza építéséhez, mely Jeruzsálemben van, s velök valának Isten prófétái, támogatván őket.

³ Abban az időben jöve hozzájuk Tattenai folyóvizet túli helytartó, és Sethar-bóznai és társaik, és így szólának nékik: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek s e kőfalat készítsétek?

⁴ Ekkor megmondánk nékik ily módon, hogy kik ama férfiak névszerint, kik ez épületet építik.

⁵ És az ő Istenök szeme vala a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand, a mikor is levélben fognak felelni e dologra nézve.

⁶ Másza a levélnek, melyet küldött Tattenai folyóvizet túli helytartó, és Sethar-bóznai és az ő társai, az Afarsakeusok, a kik a folyóvizet túl lakának, Dárius királyhoz.

⁷ Tudósítást küldének ugyanis hozzá, ekként levén az írva: "Dárius királynak minden békesség!

⁸ Tudtára legyen a királynak, hogy elmentünk Júda tartományába, a nagy Istennek házához, és az építették nagy kövekből, és fa rakatik a falakra, és e munka szorgalmasan folyik, és jó szerencsés leszen az ő kezök által.

⁹ Ekkor megkérdeink azokat a véneket, ily módon szólván hozzájuk: Ki adott néktek szabadságot, hogy e házat építsétek, s hogy e kőfalat készítsétek?

¹⁰ Sőt még neveiket is megkérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy megírassuk azon férfiak nevét, kik fejeik.

¹¹ És ekképen felelének nekünk, mondván: Mi az Ő, a menny és föld Istenének szolgálói vagyunk, és építjük e házat, mely ennekeltte sok esztendőkön át meg vala építve, és Izráelnek egy nagy királya építé és végezé be azt.

¹² De minekutána haragra ingerelték volt atyáink a mennynek Istenét, adá őket a Babilóniabeli Káldeus királynak, Nabukodonozornak kezébe, a ki e házat lerontotta, és a népet Babilóniába rabságra vitte.

¹³ Azonban Czírusnak, Babilónia királyának első esztendejében Czírus király szabadságot adott, hogy Istennek ezt a házat megépítenék.

¹⁴ Sőt az Isten házához való arany és ezüst edényeket is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsálemi templomból s bevitte volt azokat a babilóniai templomba, kihozatá Czírus király a babilóniai templomból s adatá azokat annak a Sesbassár nevűnek, a kit helytartóul rendelt;

¹⁵ És monda néki: Vedd ez edényeket, menj és helyezd el azokat a jeruzsálemi templomba, és az Isten háza építtessék meg előbbi helyén.

¹⁶ Ekkor ez a Sesbassár eljött, letévé az Isten házának alapkövét, mely Jeruzsálemben van, és attól fogva mindeddig építtetik és még sem végződött be.

¹⁷ Mostan azért, ha tetszik a királynak, nézzen utána valaki a király kincstartó házában, ott Babilóniában, ha úgy van-é, hogy Czírus király szabadságot adott az Isten házának megépítésére, mely Jeruzsálemben van, s a király akaratját erre nézve küldje hozzánk."

Ekkor Dárius király megparancsolá, hogy nézzenek utána a könyvek tárházában, hogy a kincseket tartják vala Babiloniában.

² És találtaték Akhméta várában, a mely Média tartományában van, egy tekercs, melyre emlékezetül ez vala írva:

³ Czírus király első esztendejében, Czírus király parancsolatot adott Isten házára nézve, mely Jeruzsálemben van, hogy e ház építtessék meg, oly helyül, hol áldozatokat áldoznak; s alapzati felemeltetvén, magassága hatvan sing, szélessége is hatvan sing legyen.

⁴ A nagy kövek rétege három s a fa rétege legyen egy, a költség pedig a király házából adassék.

⁵ Sőt az Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nabukodonozor hozott vala el a jeruzsále.

⁶ Mostan azért Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, és az Afarsakeusok, a kik a folyóvizen túl laknak, távol legyetek onnan!

⁷ Hagyjátok, hadd épüljön meg Istennek ama háza! A zsidók helytartója és a zsidók vénei építsék meg Isten ama templomát a maga helyén!

⁸ És megparancsolom azt is, hogy mit cselekedjete a zsidók ama véneivel, hogy megépítsék Isten ama házát; tudniillik a király folyóvizen túl való adójának kincseiből pontosan költség adassék ama férfiaknak, és pedig félbeszakítás nélkül,

⁹ És a mik szükségesek, tulkok, kosok, bárányok, égőáldozatra a menny Istenének, búza, só, bor, és olaj, a jeruzsálemi papok szava szerint adassanak nekik naponként és pedig mulasztás nélkül,

¹⁰ Hogy vihessenek jó illatú áldozatot a menny Istenének, és könyörögjenek a királynak és fiainak életéért.

¹¹ És megparancsolom azt is, hogy valaki e rendelést megszegi, annak házából szakíttassék ki egy gerenda s felállítatván szegeztesse reá, háza pedig szemétdombbá tétessék e miatt.

¹² Az Isten pedig, a ki nevének ott szerze lakást, megrontson minden királyt és népet, a ki felemelendi kezét, hogy megszegje e rendelést, hogy elpusztítsa Istennek ama házát, mely Jeruzsálemben van. Én, Dárius parancsoltam, pontosan megtörténjék.

¹³ Akkor Tattenai folyóvizen túli helytartó, Sethar-bóznai és társaik, miután Dárius ily rendelést küldött, ahhoz képest cselekedének pontosan.

¹⁴ És a zsidók vénei építének és jó szerencsések valának Aggeus próféta és Zakariás, Iddó fia prófétálása folytán, és megépítették és elvégezték Izráel Istenének akaratjából, és Czírus, Dárius és Artaxerxes, persiai királyok parancsolatjából.

¹⁵ Bevégezteték pedig e ház az Adár hó harmadik napjáig, mely Dárius király országlásának hatodik esztendejében vala.

¹⁶ És megtarták Izráel fiai, a papok, a Léviták és a fogságból visszajött többiek Isten házának felszentelését örömmel.

¹⁷ Vivének pedig Isten házának felszentelésénél áldozatul száz bikát, kétszáz kost, négyszáz bárányt és tizenkét kecskebakot bűnért való áldozatra egész Izráelért, Izráel nemzetségeinek száma szerint.

¹⁸ És rendelék a papokat az ő osztályaik és a Lévitákat az ő rendjeik szerint Istennek szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének rendelése szerint,

¹⁹ És megtarták a rabságból visszajöttek a pászkát az első hó tizennegyedik napján;

²⁰ Mert megtisztultak vala a papok és Léviták: egyetemben mindnyájan tiszták valának, és

megölék a húsvéti bárányt mindazokért, a kik a rabságból megjöttek, és atyjokfiáiért a papokért és önmagokért;

²¹ És megevék azt Izráel fiai, a kik a rabságból visszajöttek vala, és mindazok, a kik elkülönítették vala magokat a föld népeinek tisztátalanságától s hozzájuk állottak vala, hogy keressék az Urat, Izráel Istenét.

²² És azután megtarták a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napon örömmel, mert megvidámította vala őket az Úr, hozzájuk hajtván az Assiriabeli király szívét, hogy erősítse kezöket az Istennek, Izráel Istenének háza építésében.

FEJEZET 7

Es ezek után Artaxerxes persa király uralkodásakor Ezsdrás, a Serája fia, ki Azariás fia, ki Hilkiás fia,

² Ki Sallum fia, ki Sádók fia, ki Ahitub fia,

³ Ki Amária fia, ki Azariás fia, ki Mérájóth fia,

⁴ Ki Zerahja fia, ki Uzzi fia, ki Bukki fia,

⁵ Ki Abisua fia, ki Fineás fia, ki Eleázár fia, ki pedig Áronnak, a főpapnak fia volt.

⁶ Ez az Ezsdrás feljöve Babilóniából, (ő, a ki bölcs írástudó vala a Mózes törvényében, melyet az Úr, Izráel Istene adott vala) és megadá néki a király az Úrnak, az ő Istenének rajta nyugovó kegyelme szerint minden kérését.

⁷ Feljövének pedig az Izráel fiai, a papok, a Léviták, az énekesek, a kapunállók és a Léviták szolgálai közül többen Jeruzsálembe Artaxerxes király hetedik esztendejében.

⁸ És Ezsdrás megérkezék velök Jeruzsálembe az ötödik hónapban, a király hetedik esztendejében.

⁹ Ugyanis az első hónap első napján határozá el a Babilóniából való feljövetelt, és az ötödik hó első napján érkezett Jeruzsálembe, az ő Istenének rajta nyugvó jó kegyelme szerint;

¹⁰ Mert Ezsdrás erős szívvel törekedett keresni és cselekedni az Úr törvényét, és tanítani Izráelben a rendeléseket és ítéleteket.

¹¹ És ez mássa a levélnek, melyet adott vala Artaxerxes király Ezsdrásnak, az írástudó papnak, a ki írástudó vala az Úr parancsolatainak beszédiben, Izráelnek adott rendelkezéseiben:

¹² Artaxerxes, a királyok királya Ezsdrás papnak, ki a menny Istenének törvényében bölcs írástudó és a többi.

¹³ Szabadságot adok, hogy valaki országomban Izráel népe, papjai és a Léviták közül Jeruzsálembe akar menni, veled elmehet.

¹⁴ Minthogy te elbocsáttatol a királytól és hét tanácsosától, hogy utána nézz Júdának és Jeruzsálemnek, a te Istened törvénye szerint, mely kezedben van,

¹⁵ És hogy elvigyed az ezüstöt és aranyat, melyet a király és tanácsosai önkénytesen ajándékoznak Izráel Istenének, kinek hajléka Jeruzsálemben van,

¹⁶ És mindazt az ezüstöt és aranyat, melyet kapni fogsz Babilónia egész tartományában, együtt a nép és a papok önkénytes ajándékával, mit ezek önkénytesen ajándékoznak az ő Istenök házának, mely Jeruzsálemben van.

¹⁷ Annálfogva gondosan végy e pénzen bikákat, kosokat és bárányokat s hozzájuk való étel- és italáldozatokat, s áldozd meg azokat Istenetek házának oltárán, mely Jeruzsálemben van:

- ¹⁸ A megmaradott ezüsstel és arannyal pedig, a mit jónak láttok cselekedni te és atyádfiai, Istenetek akaratja szerint, azt cselekedjétek.
- ¹⁹ És az edényekkel, melyek néked adattak át a te Istened házának szolgálatára, számolj be Isten előtt Jeruzsálemben.
- ²⁰ Egyéb szükségét pedig Istened házának, mit csak teljesítened kell, teljesítsd a király kincstartó házából.
- ²¹ És én, Artaxerxes, a király, parancsolom minden a folyóvizen túl lakó kincstartóimnak, hogy minden, a mit csak kérend tőletek Ezsdrás pap, ki a menny Isteneinek törvényében írástudó, pontosan teljesíttessék,
- ²² És pedig száz talentum ezüstig, száz kór búzáig, száz báth borig, száz báth olajig és sóban, a mennyi elég.
- ²³ Minden, mi a menny Isteneinek akaratja szerint való, pontosan teljesíttessék a menny Isteneinek házáért, hogy meg ne haragudjék a királynak és fiainak országára.
- ²⁴ Veletek pedig tudatjuk, hogy sem a papokra, sem a Lévitákra, sem az énekesekre, sem a kapunállókra, sem a Léviták szolgálaira, sem Isten e háza szolgálaira, adót, rovást és úti vámot senkinek vetni nem szabad.
- ²⁵ És te Ezsdrás, a te Istened bölcs törvénye szerint, a mely kezedben van, rendelj ítéelőket és bírakat, a kik törvényt tegyenek minden a folyóvizen túl lakó nép között, mindazok között, a kik tudják Istenednek törvényeit, és a kik nem tudják, azokat tanítsátok!
- ²⁶ Valaki pedig nem fogja cselekedni a te Istenednek törvényét és a király törvényét, ítélet hozassék felette pontosan, vagy halálra, vagy számkivetésre, vagy jószágvesztésre, vagy fogságra.
- ²⁷ Áldott az Úr, atyáink Istene, a ki erre indítá a király szívét, hogy megékesítse az Úr házát, mely Jeruzsálemben van.
- ²⁸ És a ki hozzám fordítá irgalmasságát a király előtt és tanácsosai előtt és a király minden hatalmas fejedelmei előtt! És én megerősödvén az Úrnak az én Istenemnek rajtam nyugovó kegyelme által, családfőket gyűjték össze Izráelből, hogy feljönnének velem.

FEJEZET 8

Ezek pedig családfőik és nemzetségi eredetök azoknak, a kik feljövének velem Artaxerxes uralkodásakor Babilóniából:

- ² Fineás fiai közül: Gersóm; Ithamár fiai közül: Dániel; Dávid fiai közül: Hattus;
- ³ A Sekánia fiai közül, Parós fiai közül: Zakariás s vele egy nemzetségben másfélszáz férfi;
- ⁴ Pahath-Moáb fiai közül: Eljóénai, Zerahia fia s vele kétszáz férfi;
- ⁵ Sekánia fiai közül a Jaházriel fia s ő vele háromszáz férfi;
- ⁶ Ádin fiai közül: Ebed, Jónathán fia és vele ötven férfi;
- ⁷ Élám fiai közül: Ésaiás, Athália fia és vele hetven férfi;
- ⁸ Sefátia fiai közül: Zebádia, Mikháel fia és ő vele nyolczvan férfi;
- ⁹ Joáb fiai közül: Obádia Jéhiel fia és vele kétszáztizennyolcz férfi;
- ¹⁰ Selómith fiai közül a Jószifia fia és vele százhatvan férfi;
- ¹¹ Bébai fiai közül: Zakariás, Bébai fia és vele huszonnyolcz férfi;
- ¹² Azgád fiai közül: Jóhanán, Hakkátán fia és vele száztíz férfi;

- 13** Adónikám fiai közül az utódok s neveik: Elifélet, Jeiél és Semája és velök hatvan férfi;
- 14** És Bigvai fiai közül: Uthai és Zabbud és velök hetven férfi.
- 15** Mikor pedig összegyűjtém őket az Aháva felé folyó folyóvízhez, hol három napig valánk, megnéztem jól a népet és a papokat, s a Lévi fiai közül nem találtam közöttük senkit.
- 16** Elküldém annakokáért Eliézert, Arielt, Semáját, Elnáthánt, Járibot, Elnáthánt, Náthánt, Zakariást, Mesullámot, mint családfőket, és Jójáribot és Elnáthánt, mint eszes embereket.
- 17** És rendelém őket Iddóhoz, a ki fő vala a Kászifia nevű helyen, és betanítám őket, hogy mit szóljanak Iddónak és az ő atyjafiainak, a Léviták szolgálóinak a Kászifia nevű helyen, - hogy hozzanak szolgálókat a mi Istenünk házához.
- 18** És elhozák nekünk, Istenünknek rajtunk nyugvó jó kegyelme szerint, Is-szekhelt, a Mahli fiai közül, a ki Lévi fia, a ki meg Izráel fia vala, és Serébiát, fiaival és tizenhatsz testvérével együtt.
- 19** És Hasábiát s vele Ésaiást, a Mérári fiai közül, testvéreivel és húsz fiával együtt;
- 20** És a Léviták szolgálói közül, a kiket Dávid és a fejedelmek adának a Léviták szolgálatába, kétszázhuszat; mindnyájok nevei feljegyeztettek.
- 21** Ekkor bőjtöt hirdeték ott az Aháva folyóvíz mellett, hogy megaláznók magunkat a mi Istenünk előtt, hogy kérnénk tőle szerencsés utat magunknak, családainknak és minden marháinknak.
- 22** Mert szégyeltem vala a királytól kérni sereget és lovagokat oltalmunkra a mi ellenségeink ellen ez útban, mert ezt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, a kik őt keresik, az ő javukra, és az ő hatalma és haragja van mindazokon, a kik elhagyják őt.
- 23** És bőjtölénk a mi Istenünkhöz könyörgénk annakokáért, és meghallgatott minket.
- 24** Ekkor különválaszték a papi fejedelmek közül tizenkettőt Serébiához és Hasábiához és hozzájuk atyjokfiai közül tízet.
- 25** És átmérém nekik az ezüstöt és aranyat és az edényeket, a mi Istenünk házának ajándékait, a melyeket a király és tanácsosai és fejedelmei és minden Babilóniában élő Izráeliták ajándékoznak.
- 26** Kezökhöz mérék pedig hatszázötven tálentom ezüstöt, száz tálentomot érő ezüst edényeket és száz tálentom aranyat.
- 27** Húsz arany poharat, melyek ezer dáríkot érnek vala, és két szép ragyogású rézedényt, melyek oly becsesek, mint az arany.
- 28** És mondék nekik: Ti az Úrnak szentei vagytok, ez edények is szentek, és ez az ezüst és arany az Úrnak, atyáitok Istenének önkénytesen adott ajándék:
- 29** Vigyázzatok azért reá és megőrizzétek, míg átméritek a papi fejedelmek, a Léviták és Izráel családainak fejedelmei előtt Jeruzsálemben az Úr házának kamaráiban!
- 30** És átvevék a papok és a Léviták az ezüstöt, aranyat és az edényeket súly szerint, hogy vigyék Jeruzsálembe Istenünk házához.
- 31** Elindulánk pedig az Aháva folyóvíz mellől az első hó tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálembe menjünk; s a mi Istenünk kegyelme nyugodott rajtunk, megszabadítván minket a ránk leselkedő ellenségnek kezéből ez úton.
- 32** És megérkezénk Jeruzsálembe, és pihenénk ott három napig.
- 33** Negyednap pedig átméretett az ezüst, az arany és az edények a mi Istenünk házában, Merémóth papnak Uriás fiának kezéhez, vele lévén Eleázár, a Fineás fia, és velök Józadáb, a Jésua fia és Nóadia, a Binnui fia, Léviták,

- ³⁴ Minden szám és súly szerint, s feljegyeztetett az egész súly abban az időben.
- ³⁵ A kik pedig megérkeztek a fogságból, a rabságnak fiai, égőáldozatokat vivének Izráel Istenének: tizenkét tulkot egész Izráelért, kilenczvenhat kost, hetvenhét bárányt, tizenkét bakot bűnért való áldozatra, mindezt egészen égőáldozatul az Úrnak.
- ³⁶ És átadták a király parancsolatait a király helytartóinak, s a vizen túl lévő helytartóknak, és ezek segíték a népet és az Isten házát.

FEJEZET 9

Minekutána ezek elvégeződének, jövének hozzám a főemberek, mondván: Izráel népe és a papok és a Léviták nem különíték el magokat e tartományok népeitől, s miképen pedig azoknak, a Kananeusoknak, Hitteusoknak, Perizeusoknak, Jebuzeusoknak, Ammonitáknak, Moábitáknak, Égyiptomiaknak és Emoreusoknak útálatos vétke szerint el kellett volna,

² Mert ezek leányai közül vettek vala feleséget magoknak és fiaiknak, és megelegyedett a szent mag e tartományok népeivel; és pedig a fejedelmek és főemberek valának első e bűnben.

³ Mihelyt e dolgot meghallottam, megszaggatám alsó- és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem.

⁴ És hozzám gyűlének mindnyájan, a kik reszketve gondoltak Izráel Istenének beszédeire azoknak vétke miatt, a kik a fogságból megjöttek vala; és én veszteg ülök vala mind az estvéli áldozatig.

⁵ Az estvéli áldozatkor pedig felkeltem sanyargatásomból, megszaggatván alsó- és felső ruhámat; és térdeimre esvén, kiterjesztém kezeimet az Úrhoz, az én Istenemhez.

⁶ És mondek: Én Istenem, szégyenlem és átallok felemelni, én Istenem az én orczámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejünk fölött és a mi vétkeink mind az égig nevedektek!

⁷ A mi atyáink napjaitól fogva nagy vétekben vagyunk mi mind e mai napig, és a mi álnokságainkért adattunk vala mi, a királyaink és a mi papjaink a földi királyok kezébe, fegyver által rabságra és ragadományra és orczapirulásra, a mint ez a mai nap is van.

⁸ És most nem sok ideje, hogy az Úr, a mi Istenünk rajtunk könyörült, hogy hagyjon minékünk maradékot, és hogy adjon nekünk egy szeget az ő szent helyén, hogy így megvilágosítsa szemeinket a mi Istenünk, s hogy megelevenítsen bennünket egy kissé a mi szolgásunkban.

⁹ Mert szolgák vagyunk mi, de szolgáságunkban nem hagyott el minket a mi Istenünk, hanem hozzánk fordítá irgalmasságát Persiának királyai előtt, hogy megelevenítene bennünket, hogy felemelhessük a mi Istenünk házát s megépíthessük annak romjait, és hogy adjon nekünk bátorságos lakást Júdában és Jeruzsálemben.

¹⁰ És most mit mondjunk, óh mi Istenünk, mindezek után? Azt, hogy mi mégis elhagytuk parancsolataidat,

¹¹ A melyeket parancsoltál szolgálid, a próféták által, mondván: A föld, melyre bementek, hogy bírjátok azt, tisztátalan föld, a tartományok népeinek tisztátalansága miatt, útálatosságaik miatt, melyekkel betölték azt egyik végétől a másikig tisztátalanságukban;

¹² Annakokáért leányaitokat ne adjátok az ő fiaiknak és az ő leányaikat ne vegyétek fiaitoknak, és nem keressétek barátságukat, sem javokat soha, hogy megerősödjete és éljete e föld javaival, és örökségképen adhassátok azt fiaitoknak mindörökké.

¹³ Mindazok után pedig, a mik reánk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy

vétünkért, hiszen te, mi Istenünk, jobban kedveztél nekünk, sem mint bűneink miatt érdemeltünk volna, s adád nekünk e maradékot.

14 Hát megrontjuk-é ismét parancsolataidat s összeházasodunk-é ez útálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni reánk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen?

15 Oh Uram, Izráel Istene! igaz vagy te, mert meghagytál minket, maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé előtted vagyunk vétünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!

FEJEZET 10

És mikor imádkozék Ezdrás és vallást tőn, sírva és földre borulva az Isten háza előtt, sereglének ő hozzá Izráelből igen nagy gyülekezetben férfiak és asszonyok és gyermekek, mert síra a nép is sokat és keservesen.

2 És szóla Sekhánia, Jéhielnek fia, az Élám fiai közül, és monda Ezdrásnak: Mi vétkeztünk a mi Istenünk ellen, hogy idegen feleségeket vettünk magunknak e föld népei közül: mindazáltal van reménysége Izráelnek, mind e mellett is!

3 Vessünk ugyanis frigyét a mi Istenünkkel, hogy elbocsátjuk mindazon asszonyokat és a tőlük születetteket az én Uramnak és azoknak akaratja szerint, a kik reszketve gondolnak a mi Istenünk parancsolatára, és a törvény szerint cselekedjünk!

4 Kelj fel! mert reád néz e dolog, s mi veled leszünk: légy erős és láss hozzá!

5 Fölkele annakokáért Ezdrás és megesketé a papoknak, a Lévitáknak és az egész Izráelnek fejedelmeit, hogy e beszéd szerint fognak cselekedni; és megesküvének.

6 És fölkele Ezdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.

7 És meghirdeték Júdában és Jeruzsálemben mindazoknak, a kik a rabságból hazajöttek, hogy Jeruzsálembe gyűljenek;

8 Valaki pedig el nem jön harmadnapra, a fejedelmek és vének tanácsa szerint, adassék minden vagyona a templomnak, és ő maga vettessék ki a rabságból hazajötteknek gyülekezetéből.

9 Összegyűlének azért Júdának és Benjáminnak minden férfiai harmadnapra Jeruzsálembe a kilenczedik hóban, e hó huszadik napján, és leüle az egész nép az Isten házának piacán, aggódván e dolog és az esőzések miatt.

10 Ekkor fölkele Ezdrás, a pap, és monda nekik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétkét;

11 Annakokáért tegyetek vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjete az ő akaratja szerint, elkülönítván magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől.

12 És felele az egész gyülekezet, és monda felszóval: Ekképen a te beszéded szerint kell minékünk cselekednünk!

13 De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, a kik vétkeztünk e dologban;

14 Hadd álljanak hát elő fejedelmeink, az egész gyülekezeté, és mindenki, a ki idegen feleséget vett magának, városonként jöjjön elő bizonyos időben s velök a városoknak vénei és bírái, hogy elfordítsuk magunkról a mi Istenünknek e dolog miatt való búsulásának haragját!

15 Csak Jónathán, az Asáhel fia és Jahzéja, a Tikva fia állának fel ez ellen és Mésullám és

Sabbethai, a Léviták támogaták őket.

16 És cselekedének ekképen azok, a kik a rabságtól hazajöttek; és választá magának Ezsdrás, a pap férfiakat, a családfőket, családjuk szerint, s mindnyájok nevei feljegyeztettek. És összeülének a tizedik hó első napján, hogy nyomozzák e dolgot;

17 És bevégezék azt mindazon férfiakra nézve, a kik idegen feleséget vettek vala magoknak, az első hónap első napjáig.

18 Találtatának pedig a papok fiai közül a kik idegen feleségeket vettek vala magoknak, Jésuának, a Jósádák fiának és az ő testvéreinek fiai közül: Maaséja, Eliézer, Járíb és Gedálja;

19 És kezöket adák, hogy elbocsátják feleségeiket és egy kos áldozására ítéltetének vétükért;

20 Immér fiai közül pedig: Hanáni és Zebádja.

21 Hárím fiai közül: Maaszéja, Elija, Semája, Jéhiel és Uzzia,

22 Pashur fiai közül: Eljoénaj, Maaszéja, Ismáel, Nethanéel, Józabád és Elásza;

23 Továbbá a Léviták közül: Józabád, Simei és Kélája. (az a Kelita), Pethahja, Júda és Eliézer;

24 Az énekesek közül pedig: Eliásib, s a kapunállók közül: Sallum, Telem és Uri;

25 Továbbá Izráel népéből: Parós fiai közül: Ramina, Jezija, Malkija, Mijámin, Eleázár, Malkija és Benája;

26 Elám fiai közül: Mattánia, Zakariás, Jéhiel, Abdi, Jerémóth és Élija;

27 Zattu fiai közül: Eljóénai, Eljásib, Mattánia, Jerémóth, Zabád és Aziza;

28 Bébai fiai közül: Jóhanán, Hanánia, Zabbai és Athlai;

29 Báni fiai közül: Mesullám, Mallukh, Adája, Jásub, Seál és Rámóth;

30 Pahath-Moáb fiai közül: Adna, Kelál, Benája, Maaszéja, Mattánia, Besaléel, Binnui és Manasse;

31 A Hárím fiai pedig: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeon;

32 Benjámin, Mallukh, Semarja;

33 Hásúm fiai közül: Mattenai, Mattattá, Zabád, Elifélet, Jerémai, Manasse, Simei,

34 Báni fiai közül: Maádai, Amrámm és Uél;

35 Benája, Bédéja, Keluhu;

36 Vanja, Merémóth, Eliásib;

37 Mattánia, Mattenai és Jaaszái;

38 Báni, Binnui, Simei;

39 Selemia, Náthán és Adája;

40 Makhnadbai, Sásai, Sára;

41 Azareél, Selemia és Semária;

42 Sallum, Amaria, József;

43 A Nebó fiai közül: Jéiel, Mattithja, Zabád, Zebina, Jaddai, Jóel, Benája.

44 Mindezek idegen feleségeket vettek vala magoknak. És valának e feleségek között olyanok is a kik már fiakat szültek.